

За вас ми беше жал и ви спасих тогаз.
 Властителя ли нов на небесата, който
 От трона Зевс е повалил, отнел ви е благата
 Които даже Зевс не беше ви отнел?
 Зевс беше ви лишил от ум — като животни
 Се скитахте разпръснати в горите,
 Подслон намирахте във пещери и дупки,
 Но бехте волни като птиците небесни:
 Приспиваше ви свирещият буен ветър,
 Обспиваше ви слънчевата благодат
 И щедрата земя, неизтощима майка,
 Доволно ви даряваше със плодове,
 По бедствена ви виждам участта, по-страшна,
 Отколкото по-рано беше тя, о хора.

Младият рудничар

Ти бог или човек, ако си страдал ти,
 За другите си страдал, но не и за нас.
 На нужди и нэволи шибани от бича
 Ний жалки сме, неоправдани същества,
 Забравени, отречени, презрени сме,
 О, има щастие под тия небеса,
 Творим го ние с мъките си и сълзите,
 Но не за нас.

Старият рудничар.

За другите живеем ние. //

Рудничарите

Тъй,..тъй.... без нас не биха те били честити! |

Прометей

Събужда изповедта ви гнев в душата ми.
 Аз страдах зарад целия човешки род,
 Дарих го с всичко, със което да направи
 Живота си по-лек, по-радостен и хубав
 Чрез труд разумен, с братски сговор, мир и правда, |
 Кой е посмел със мене да се подиграе,
 Кой дръзнал е благата, що създадох аз